

РЕШЕНИЕ

№ 4950

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: А. СТ. Я.

при участието на секретаря А. М. М.
като разгледа докладваното от А. СТ. Я. Гражданско дело № 20211110151390
по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.

Ищецът ИВ. Б. М. твърди, че е бил в трудово правоотношение с ответника *****, по силата на което е изпълнявал длъжността „началник отдел Информационни технологии“. Поддържа, че съгласно заповед № 266/25.8.2021 г. на изпълнителния директор, връчена му на същата дата, считано от 26.8.2021 г. правоотношението е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 КТ. Счита, че уволнението е незаконно поради това, че не са налице предпоставките на чл. 328, ал. 2 КТ - не е налице сключен договор за управление /договорът не е нов, с него не е поставена бизнес задача, ръководството е с временен мандат/ и ищецът не заемал ръководна длъжност. Ето защо моли съда да отмени уволнението и да го възстанови на заеманата до уволнението длъжност. Претендира разноски.

Ответникът ***** оспорва исковете, като твърди, че основанията за прекратяване на трудовото правоотношение са били налице. Моли съда да отхвърли исковете. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ:

Проверката на законността на уволнението, съобразно принципа на диспозитивното

начало в гражданския процес следва да бъде осъществена в рамките на твърдените от ищеца основания за незаконност. При оспорване на уволнение като незаконно, съдът се произнася само по наведените от ищеца фактически основания, които /според уволненото лице/ опорочават волеизявлението за прекратяване на трудовото правоотношение. Съдът не може да основе решението си по иск за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ на факти, които опорочават, отлагат или погасяват оспорваното потестативно право, но не са посочени от ищеца в исковата молба, защото по иска за незаконност на уволнението съдът няма служебно задължение да следи за нито един факт, който поражда правото на уволнение или надлежното му упражняване /така решение № 23 от 02.02.2016 г. по гр. д. № 4553/ 2015 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение, постановено по реда на чл. 290 ГПК/.

Процесното трудово правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 КТ, съгласно която разпоредба служителите от ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 КТ и поради сключването на договор за управление на предприятието, като уволнението може да бъде извършено след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от 9 месеца. За законността на процесното уволнение /с оглед въведените в исковата молба възражения/ в тежест на ответника е да докаже кумулативно наличие на следните предпоставки: предприятието – работодател да е възложил управлението чрез сключване на договор за възлагане на управлението; от започване изпълнението на договора до момента на прекратяване на трудовото правоотношение да не са изтекли повече от девет месеца; заеманата от служителя длъжност да има характер на ръководна.

При така разпределена доказателствена тежест съдът намира иска за неоснователен.

С определението от 28.10.2021 г. за безспорни са обявени следните обстоятелства: че между страните е било налице безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „началник отдел Информационни технологии“, че съгласно заповед № 266/25.8.2021 г. на изпълнителния директор, връчена на ищеца на същата дата, считано от 26.8.2021 г. правоотношението е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 КТ. Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът намира осъществяването им за доказано.

Противно на възраженията на ищеца, съдът намира, че между дружеството – работодател и проф. доктор Иван Георгиев Поромански е налице сключен договор за възлагане на управлението на *****. Общеизвестен /вписан в устава на дружеството, който е публикуван в ТРРЮЛНЦ/ е фактът, че „Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина Н.И. ПИРОГОВ“ е еднолично акционерно дружество с държавно имущество с едностепенна система на управление, която правноорганизационна форма съответства на нормативно определената в чл. 63, ал. 2 ЗЛЗ, Закона за публичните предприятия /ЗПП/ и ТЗ. Не се спори между страните, общеизвестни са /вписани са в ТР/, а се установяват и от представените от ответника писмени доказателства следните обстоятелства: че на 19.4.2021 г. е сключен договор за възлагане на управлението между

***** и Асен Георгиев Балтов, Живка Севдалинова Савова и Валентин Димитров Димитров, като за изпълнителен член на СД е избран доктор Асен Балтов; с решение от 14.7.2021 г. на едноличния собственик на капитала /държавата, упражняване правата на която са възложени на министъра на здравеопазването – чл. 13 и чл. 15 ЗПП/ на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗПП е освободен един от членовете на съвета на директорите на болницата - Асен Георгиев Балтов; със същото решение на едноличния собственик на капитала на основание пар. 1 от Вътрешни прашила за провеждане на конкурси за членове на органи на управление на публичните предприятия към МЗ по ЗПП /одобри на основание чл. 37, ал. 1 ППЗПП със заповед на министъра на здравеопазването от 04.1.2021 г./ на мястото на Асен Георгиев Балтов е определен за член на СД на ответното дружество Иван Георгиев Поромански за срок до провеждане на конкурс; на основание това решение на едноличния собственик на капитала /от 14.7.2021 г./ между ***** и Иван Георгиев Поромански е сключено допълнително споразумение към договора за възлагане на управление от 19.4.2021 г., по силата на което принципалът възлага, а новоизбраният член на СД приема да управлява лечебното заведение, като приема и всички права и задължения по договора за възлагане на управление от 19.4.2021 г., което допълнително споразумение влиза в сила на 14.7.2021 г.; с решение на съвета на директорите на ответника от 14.7.2021 г. Иван Георгиев Поромански е избран за изпълнителен член на съвета на директорите на ответното лечебно заведение. При тези факти несъмнен е правният извод, че между ответника и Иван Георгиев Поромански е налице договор за възлагане на управлението. Правната характеристика на един документ - бил той договор или едностранно волеизявление, не се определя от начина, по който страните са го именували /дали е договор, дали е допълнително споразумение; дали е договор за поръчка или договор за продажба/, а от съдържанието му /с някои изключения, като запис на заповед, които обаче са конкретно предвидени в закона/. В посоченото допълнително споразумение се съдържа ясно изявено съгласие на страните за възлагане на управлението на болницата на Иван Георгиев Поромански, като останалите задължения от съдържанието на правоотношението са уредени в друг документ – в договора за възлагане на управление от 19.4.2021 г., който /по съгласие на страните по допълнителното споразумение/ е неразделна част от това допълнително споразумението. Следователно постигнатото между страните /болницата и лицето Поромански/ съгласие по договора за възлагане на управление е материализирано не в един, а в два документа /на два хартиени носителя/ – в договора от 19.4.2021 г. и в допълнителното споразумение към него, в което Иван Георгиев Поромански става страна по договора и приема всички права и задължения, вписани в него. Противно на възражението на ищеца, това не е недопустимо, доколкото не е забранено от закона, писмената форма на съгласието на страните е спазена, а съдържанието на двата документа покрива предвиденото в ЗЛЗ, ЗПП и правилника за прилагането му. Ето защо в случая е налице договор за възлагане на управлението. Правата и задълженията на изпълнителния директор са уредени в раздел IV от договора.

За упражняване на правото по чл. 328, ал. 2 КТ е без значение дали новият договор за управление е със същото лице, което е имало предходен договор за управление, дали бизнес програмата е нова, сходна или идентична по съдържание с предходната. Същественото е

всеки договор за управление да съдържа бизнес задача с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне. В този случай на управителя е дадена възможност да сформира управленски екип, поради което му се предоставят и правата по чл. 328, ал. 2 КТ /в този смисъл решение № 230 от 08.06.2015 г. по гр. д. № 346 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение, решение № 108 от 19.03.2012 г. по гр. д. № 819/2011 г. на Върховен касационен съд и др./. С представения договор за възлагане на управление съветът на директорите на болницата е поел задължения да разработи и приеме бизнес програма, която се актуализира ежегодно, като изпълнението на тази програма се отчита пред принципала и АКПП след приключване на финансовата година, каквото задължение е предвидено и в ЗПП. Такава бизнес програма, както и инвестиционна програма, е приета на 02.3.2021 г. /видно от представения по делото протокол от заседание на СД от 02.3.2021 г./. Съдът не споделя възражението на ищеца, че тези програми – бизнес и инвестиционна, приети на 02.3.2021 г. /по-конкретно заложените в тях цели/, не обвързват и следващия състав на съвета на директорите, респ. следващия изпълнителен член на СД. Тези програми са приети от предходния състав на СД на болницата – преди сключването на договора за възлагане на управление от 19.4.2021 г., и не се спори да са одобрени от АКПП, респ. да подлежат на изпълнение. Липсата на твърдения и данни за отмяна на решението на СД от 02.3.2021 г., с което са приети бизнес и инвестиционната програма за 2021 г., означава, че заложените цели обвързват ръководството на ответното лечебно заведение, без оглед на персоналия му състав. Съгласно чл. 9 от договора именно изпълнителният директор е натоварен да управлява лечебното заведение и да организира и контролира изпълнението на бизнес програмата. Ето и именно изпълнителният директор има правото по чл. 328, ал. 2 КТ да подбере управленския екип, с който да постигне резултатите, за които се е задължил по договора. Предвид изложеното дотук съдът намира, че е налице нов договор за управление, както и поставена бизнес задача, в изпълнението на която новият изпълнителен член на СД встъпва и за изпълнението на която отговаря пред принципала и АКПП, и неизпълнението на която е основание за освобождаване на член на СД /чл. 24, ал. 2 ЗПП/.

Действително съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗЛЗ членовете на органите на управление и контрол на държавните и общинските лечебни заведения и на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие в капитала, които са публични предприятия по смисъла на Закона за публичните предприятия, се избират и назначават след провеждане на конкурс по реда на Закона за публичните предприятия. Съгласно пар. 1 от вътрешните правила за провеждане на конкурси за членове на органи на управление на публичните предприятия към МЗ по ЗПП при предсрочно прекратяване на договор за възлагане на управление на публично предприятие, в което министърът упражнява правата на държавата, може да се сключи договор за възлагане на управлението с лице, което отговаря на всички нормативни изисквания, за срок до провеждане на конкурс. Иван Георгиев Поромански е назначен за член на СД именно по този ред и за срок до провеждане на конкурс. Този факт обаче не го лишава от нито едно от предоставените му от закона права, вкл. и това по чл.

328, ал. 2 КТ, доколкото той носи и всички задължения и отговорности, вкл. като изпълнителен член на СД, за какъвто е избран. Нито общата трудовоправна норма, нито приложимите в случая специални норми /чл. 63, ал. 3 ЗЛЗ, тези на ЗПП и ППЗПП, както и вътрешните правила на МЗ/ не предвиждат изключване на специалното уволнително основание по чл. 328 ал. 2 КТ за ръководители, чийто договор за управление е сключен за по-малък срок и/или е в зависимост от настъпване на определено условие /напр. - до провеждане на конкурс/. Договорът за управление винаги е срочен, но срокът му е без значение за правото на уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ. Следователно фактическият състав на основанието по чл. 328, ал. 2 КТ възниква и при договор за управление, сключен за по-кратък срок, или с оглед настъпване на бъдещо събитие, предвидено като основание за прекратяване на гражданския договор с управляващия, щом са налице всички останали предпоставки /в този смисъл е и постоянната съдебна практика на ВКС, обективирана в решение № 259 от 20.12.2017 г. по гр. д. № 1235 / 2017 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение и др. /.

Съгласно разпоредбата на § 1 т. 3 ДР на КТ „ръководство на предприятието“ е ръководителят на предприятието, неговите заместници и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието, както и колективните изборни органи за управление /стопански съвет, управителен съвет, изпълнително бюро, оперативно бюро и други подобни/. За преценката дали тази длъжност е ръководна по смисъла на § 1, т. 3 КТ е без значение дали йерархически над нея има друга /или други/ „по-ръководна“. Достатъчно е на тази длъжност да е възложено ръководство на трудовия процес в рамките на предприятието или отделно негово звено. В случая на ищеца е възложено да ръководи отдел „информационни технологии“ срещу брутно трудово възнаграждение от 2600 лева и допълнително възнаграждение за управленска отговорност в размер на 200 лева месечно /което е уговорено в трудовия договор/. Съгласно длъжностната характеристика длъжността, заеманата от ищеца, е подчинена на „директор“ дирекция „Административни дейности“ и на „заместник-изпълнителен директор по административните дейности“. Видно от представеното поименно щатно разписание ищецът е ръководил отдел от още седем служителя - двама на длъжност „системен администратор“ и петима на длъжност „техник, компютърни системи“. Последните са пряко подчинени на заеманата от ищеца длъжност /видно от представените от ответника характеристики за тези две длъжности/. Видно от длъжностната характеристика за длъжността „началник на отдел Информационни технологии“, подписана и от ищеца, основните задължения на последната са да: ръководи и контролира работата на отдела; ръководи и участва в дейността по разработване и осъществяване на единна информационна система на лечебното заведение; ръководи и участва в организацията на дейностите по проектирането, изграждането и създаването на база данни за нуждите на болницата; ръководи и участва в организацията на дейностите по администриране поддръжка и профилактика на комуникационната инфраструктура; ръководи и участва в организацията на дейностите по доставка на системен и базов софтуер, оборудване и информационно-комуникационна инфраструктура; ръководи и участва в организацията на дейностите по администриране на сървърите за

управление на мрежовите и информационни услуги; ръководи и участва в организацията на дейностите по управление на заявките за събития, проблеми и инциденти, чрез които се осъществява връзката между служителите на болницата и отдела на операционно ниво; ръководи и участва в организацията на дейностите: по администриране на PACS системите, по защита и информационна сигурност, администриране и поддържа на електронната поща; на уеб сайта; ръководи и участва в организацията на дейностите по мониторинг на видеонаблюдението, контрол на достъпа, известителните системи и пожароизвестяване. От анализа на възложените трудови функции – а именно да ръководи и организира дейността на целия отдел, отговорен за поддръжката, изправността и безпроблемното функциониране на всички информационни технологии в болничното заведение, следва, че именно длъжността на ищеца е тази, която е натоварена със задачата да осигури това /изправност и безпроблемно функциониране на ИТ в заведението/. Макар дейностите да не са пряко свързани с предмета на дейност на работодателя – т.е. на ищеца не е възложено да ръководи процеса на лечение на пациенти, те са дълбоко и неразривно свързани с функционирането на лечебното заведение. Ако пряко подчинените на ищеца, както и той самият, не изпълняват възложените им задължения, то цялата дейност на лечебното заведение би се затруднила, а оттам – и изпълнението на бизнес задачата от управляващия орган. Това е така, защото ролята на информационните технологии в съвременния свят е изключително голяма, като те са част и от процеса на лечение на пациентите. Ето защо и доброто функциониране на тези технологии е от изключителна важност – в правилника за устройството и дейността на отдела е посочено, че неговата пряка роля е да подпомага изпълнителния директор на болницата в областта на информационните технологии, като осигури безпроблемно и непрекъснато функциониране на информационно-комуникационната инфраструктура на болницата. Несъмнено, при срыв на информационните/електронните технологии в което и да е съвременно предприятие, би се стигнало на практика до блокиране на цялата или най-малко голяма част от неговата дейност. Още повече следва да се има предвид, че работодателят е и заведение, осигуряващо спешна медицинска помощ, което налага и постоянна електронна връзка с Националната система 112. Именно за тези множество отговорности – да се осигурява постоянно/ денонощно безпроблемното функциониране на ИТ ищецът получава и допълнително възнаграждение. Предвид изложеното по-горе съдът намира, че длъжността на ищеца е била ръководна по смисъла на § 1, т. 3 ДР на КТ и за нея е приложимо уволнителното основание по чл. 328, ал. 2 КТ.

По иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

Основателността на иска предполага незаконност на уволнението. Съдът не достигна до такъв фактически и правен извод, поради което искът за възстановяване на заеманата длъжност следва да бъде отхвърлен.

По разностите:

При този изход на делото ищецът няма право на разноски. По аргумент от разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК останалите сторени по делото разноски следва да останат за сметка на съда.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на своевременно поисканите разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ИВ. Б. М., ЕГН ***** срещу **** ЕИК 130345786 искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за отмяна на уволнението, извършено на основание чл. 328, ал. 2 КТ, със заповед № 266/25.8.2021 г. на изпълнителния директор, и по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „началник отдел Информационни технологии“ в **** ЕИК 130345786.

ОСЪЖДА ИВ. Б. М., ЕГН ***** да заплати на ****, ЕИК 130345786 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **100,00 лева** – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____